

Vår dato: 3. november 2014

Staten og Den norske kirke – et tydelig skille

Grane kirkelig fellesråd slutter seg til Hemnes kirkelige fellesråds uttale:

Rettslig selvstendighet

Det er viktig slik som utredningen påpeker at soknets selvstendighet ikke må svekkes gjennom opprettelse av et eget rettssubjekt i sentralkirkelig organ.

Departementet er tydelig på at kirkemøtet ikke kan delegere myndighet til soknene som svekker soknenes selvstendighet.

Det kan bli en liten selvmotsigelse i utredningen når den åpner for at bispemøtet, kirkerådet, bispedømmerådene, biskopene og prostene på avgrensede områder bør gis myndighet til å opptre på vegne av det nye rettssubjektet for Den norske kirke, er det overfor lokalkirken? I tilfelle er det en klar svekking av soknets selvstendighet.

Den norske kirkes nye rettssubjekt skal ikke være ansvarlig for soknets økonomiske disposisjoner eller hvordan soknet ivaretar sine oppgaver som arbeidsgiver, ved å tillegge myndighet til Bispemøte, kirkerådet, bispedømmerådene, biskopene og prostene vil de helt klart kunne bli kostnadsdrivende for soknene og sådan svekke soknenes rettslige og økonomiske stilling. Forsterkning i §2 av soknet som den grunnleggende enhet i Den norske kirke undergraves ved å tillegge en begrenset myndighet uten økonomisk ansvar til andre organer.

Demokratiske valg

Det er behov for mer åpne bestemmelser om kirkerådets sammensetning og valg. Departementet er tydelig på det området, men velger ikke å kommentere større åpenhet og valg til kirkemøtet. Siden soknet er den grunnleggende enhet i Den norske kirke burde representasjon i større grad vært sikret i de sentrale organer.

Økonomi

De økonomiske prinsipper som gjelder for kirkelig finansiering videreføres. Staten vil gjennom finansiering av prestestillinger og andre statlige kirkelige stillinger yte sitt bidrag. Kommunene skal yte bidrag som i dag, dvs ca 1/3 stat og 2/3 kommune.

Prissetting av de tjenester og den service kirkerådet har fått gjennom å tilhøre statsapparatet, edb, juridisk kompetanse, kontorteknisk service, osv er vanskelig å kostnadsfastsette eller prisfastsette.

Erfaringene fra 1996 fellesråd og kommune viser at denne delen ble sterkt undervurdert. Det ble etter vært avdekket en underdekning på opp mot 30% for de fellestjenestene etter 1996. Det er områder som departementet bør arbeide grundig og systematisk med for å kartlegge slike støttetjenester best mulig. Det omtales at kompetanse innen økonomi, lover og forvaltning og edb må kjøpes eller tilsettes i kirkerådets administrasjon. Det er kompetanse som uansett blir kostbar for kirkerådet i fortsettelsen. Kirkerådet må ikke komme i den situasjon at slike kostnader blir fakturert/belastet ut til bispedømmeråd, fellesråd og sogneråd.

Pensjonsspørsmålet. Det er åpnet for at eksisterende medlemmer i Statens pensjonskasse kan fortsette som medlemmer. Videre er det gitt signaler om en treårig overgangsordning for

DEN NORSKE KIRKE
Grane menighet

Vår dato: 3. november 2014

medlemskap inntil nye arbeidsgiverorgan for tidligere statlig tilsatte er etablert i kirken, og at dette organ på selvstendig grunnlag som arbeidsgiver må tilby pensjonsløsning til sine ansatte ut fra lover og regler.

Egenkapitalspørsmålet virker ikke ferdig tenkt. Det er viktig å drøfte videre denne delen gjerne med innspill fra kirkerådet, KA og andre. Spørsmålet om kirken sentralt skal eie bygg og anlegg (kontor, edb systemer og lignende) bør kirken avklare i kirkemøte. Egenkapitalbehovet blir avklart i større grad etter hvert som driftsform for sentrale kirkelige organer klargjøres. Siden det ikke er skjedd vedtak i kirkemøte og prosessen rundt kirkelig organisering (lokalkirken har ikke blitt tatt med i tilstrekkelig grad i organiseringsprosessen) vil det være naturlig at egenkapitalspørsmål utsettes. OVF's framtidige rolle må avklares. Tidligere kirkelige eiendommer som OVF forvalter overføres i hovedsak det lokale sogn/kommune der eiendommen ligger.

Arbeidsgiver

Kirkeforliket omtaler at det skal være en arbeidsgiverlinje i Den norske kirke. Vi kan ikke se av departementets utredning er drøftet og behandlet. Det legges fortsatt opp til et todelt arbeidsgiverskap.

Det er klart at kirkemøtet med så stor representasjon av en yrkesgruppe innefor kirken og resten av kirkemøte sammensatt av bispedømmerådene vil egeninteressen bli større enn viljen til å finne en god måte å organisere arbeidsgiverforholdet på.

Med den arbeidsform og styrking av sentralkirkelige organer som det legges opp vil kirkerådet og den tilhørende administrasjon økes betydelig, bispedømmene skal tilføres kompetanse på økonomi, lov og rett osv. som medfører en styrkning av denne andrelinjetjenesten. Her foreslås det økt byråkratisering og styrking av andrelinjetjeneste og økt ressursbruk på forvaltning, samtidig som lokalkirkens økonomi stadig svekkes gjennom forordninger, statlige pålegg, regionale krav med mer.

Med vennlig hilsen

Monika Kroken
Leder
Grane kirkelig fellesråd